

Fender Gold Foil Jazz Bass

Wanneer is een

Jazz een Jazz?

Je ziet het regelmatig op de fora voorbij komen: de discussie wat een Jazz Bass nou precies een Jazz Bass maakt. De vorm van de body? Het profiel van de hals? De twee enkelspoelselementen op die specifieke plekken? Is de Fender Mark Hoppus, met z'n ene P-element, een Jazz Bass? Of de bas waar Duff McKagan op speelt, met z'n Precision element en Precision bodyvorm?

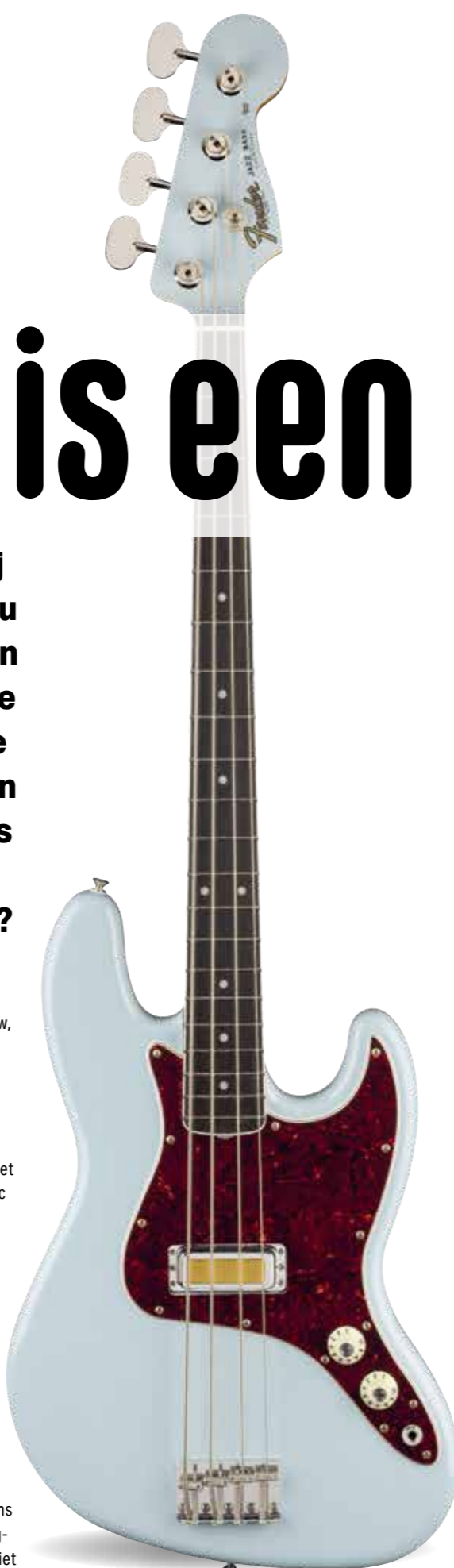
An deze discussie voegt Fender weer een nieuw hoofdstuk toe door het uitbrengen van deze Gold Foil Jazz Bass. Om te beginnen met de vorm: dat is ontegenzeggelijk die van een Jazz Bass. Je herkent de slanke, asymmetrische vorm met de schuine slagplaat natuurlijk meteen. Verder ontbreekt eigenlijk alles wat doet denken aan de klassieke Fender Jazz Bass. Deze bas lijkt, als je niet weet dat hij zo uit de fabriek kwam, een soort samenspel van een heleboel instrumenten, niet eens noodzakelijkerwijs van Fender zelf.

Zo lijkt de hals in eerste instantie afkomstig van een Jazz Bass uit pakweg 1966, met z'n stipinleg, binding langs de toets, in kleur meespoten kop en lollipop-stemmechanieken (in tegenstelling tot de gebruikelijke olifantsoren). Als je echter wat beter kijkt (of de specificaties leest), zie je dat er een ebben toets op zit, iets wat je eigenlijk nooit ziet bij bassen van Fender. Dit exemplaar heeft een zwarte kop die prima past bij de sunburst finish,

en als je het iets spectaculairder zou willen hebben kun je hem ook krijgen in lichtblauw, met uiteraard een blauwe kop.

Bij de slagplaat en vrij lelijke "witch hat"-knoppen moet ik meteen denken aan de Dan Smith-periode van Fender begin jaren tachtig, toen de Jazz Bass werd geleverd met witte elementkapjes en doorlopende plastic slagplaat met vergelijkbare knoppen. Niet mijn favoriete Fender-periode, maar sommige mensen vinden ze prachtig. Op de Gold Foil Jazz vind ik het eigenlijk wel wat hebben: het hele ding straalt iets spartaans uit en de eenvoudige slagplaat werkt daaraan mee.

En dan is daar dat element, een primeur op een Fender. Gold Foils zijn een beetje een mysterieus soort elementen. Hoe ze precies zijn ontstaan is niet helemaal duidelijk (al zijn de meesten het er wel over eens dat DeArmond en Teisco er een hele belangrijke rol bij hebben gespeeld) en er is ook niet

één specifieke manier van maken. Je kunt ze krijgen als enkelspoeler, maar ook als humbucker en voor elektrische gitaar, basgitaar, akoestische gitaar - eigenlijk alles met snaren. Door de constructie, waarbij het element gebruikmaakt van een soort staaf in tegenstelling tot magneetpooltjes, worden Gold Foils over het algemeen omschreven als dynamisch en opener dan traditionele enkelspoelselementen.

Een Prejazzsion

Als je gewend bent aan een Fender is deze bas een eitje om op te spelen. Hij komt wat hoog afgesteld uit de bijgeleverde gigbag, maar verder voelt het allemaal heel bekend. De hals is overduidelijk gebaseerd op een Jazz Bass uit de jaren zestig en de afgeronde metalen behuizing van het element is echt veel prettiger dan die van een gemiddeld Jazz Bass enkelspoelselement. Het enige waar je echt heel erg aan moet wennen - als je dat normaal gesproken doet - is het spelen boven het brugement. Ik ben een speler die dat heel veel doet, dus ik moet mezelf even vertellen dat ik op een Precision zit te spelen en dan gaat het eigenlijk wel weer lekker.

Over de klank is tegelijkertijd heel veel en heel weinig te zeggen. Als je deze bas inpikt heb je namelijk niet echt een verwachting. Natuurlijk, je kent de klank van het halselement van een Jazz Bass, je kent de klank van een Precision, maar dit element is weer zo anders dat je geen idee hebt wat er precies uit gaat komen. Is het heel helder en fel? Heeft het iets weg van de klassieke Precision uit 1951? Het antwoord is: allemaal niet. Het lijkt op alles tegelijk en is daardoor ook weer heel eigen. De Gold Foil Jazz klinkt vrij droog en heeft soms zelfs iets weg van het

halselement van een Rickenbacker 4001/4003. Er liggen natuurlijk vrij gewone snaren op, maar het zou me niks verbazen dat deze bas het heel goed doet met een set hele dikke roundwounds en een hele lage stemming.

Reputatie tegen

Als je deze bas nu googelt wemelt het op internet van de slechte reviews. Met de uitlijning van het element en de brug leek in de eerste serie iets mis te zijn. Ondanks de reputatie die deze serie al heel snel heeft opgebouwd, is dit gewoon een prima gebouwd ding. Voor de 1500 euro die hij kost verwacht je misschien wel wat mooiere knoppen, een luxere slagplaat en iets meer dan een eenvoudige tas zoals die nu meegeleverd wordt, maar het is gewoon echt een hartstikke goed instrument. Je kunt je afvragen of hij veel toevoegt aan je verzameling als je al een goeie Jazz en een goeie Precision hebt, maar het is in ieder geval, zeker in het blauw, een ontzettende blikvanger. •

Fender Gold Foil Jazz Bass

Kleur: sunburst, lichtblauw

Body: elzen

Hals: esdoorn geschroefd

Toets: ebben

Frets: 20, medium jumbo

Element: Gold Foil enkelspoeler

Regelaars: volume, toon

Elektronica: passief

Stemmechanieken: Fender lollipop-type

Brug: Fender-type

Mensuur: 34 inch

Breedte bij topkam: 38,1 mm

Land van herkomst: Mexico

Richtprijs: € 1499,-

fender.com